

عنوان مقاله:

طراحی الگوی تاب آوری جمعی در بحران های عالم گیر (کووید - ۱۹) با استفاده از روش داده بنیاد

محل انتشار:

دوفصلنامه مدیریت بحران، دوره 11، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حمید تابلی - دانشیار گروه مدیریت دولتی دانشگاه پیام نور واحد کرمان

محبوبه عسکری باقرآبادی - دانشجوی دکتری مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

مهدیه سیف الهی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت دانشگاه پیام نور، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از راه های کاهش بلایای پیش روی یک جامعه، سرمایه گذاری در ارتقای تاب آوری ملی است. بنابراین مطالعه شناسایی مولفه های تاب آوری جمعی در زمان اپیدمی نوظهور کووید-۱۹ امری ضروری به نظر می رسد. مطالعه حاضر با هدف طراحی الگوی تاب آوری جمعی در بحران های عالم گیر انجام شد. پژوهش حاضر یک مطالعه کیفی بود که به روش داده بنیاد انجام شد. مشارکت کنندگان در این پژوهش شامل ۱۶ نفر از افراد صاحب نظر در حوزه مدیریت و بهداشت عمومی بودند که با روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند. روش گردآوری داده ها مصاحبه نیمه ساختار یافته بود. داده ها در سه مرحله کدگذاری باز، محوری و انتخابی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. اعتبار داده ها با استفاده از روش تاییدپذیری توسط مشارکت کنندگان صورت پذیرفت. بر اساس یافته های پژوهش، مقوله محوری مدل حاصله برای تاب آوری ملی در بحران های عالم گیر (ارتقای قدرت سازماندهی، افزایش توان سازگاری و توانمندی مواجهه با خطر) است. شرایط علی دارای دو مقوله (ویژگی های شخصیتی و ویژگی های جمعی) می باشد. راهبردهای مورد نظر عبارتند از: (تهاجمی، تدافعی، بازنگری و اقتضایی). شرایط زمینه ای نیز عبارتند از: (مهارت های جانبی و شرایط بستری جامعه). شرایط مداخله گر (اقتصادی و سیاسی) نیز بر راهبردها اثر میگذارند و در نهایت به پیامدهای (زیرساختی- فرهنگی، اجتماعی و فردی) منجر می شود. بر اساس یافته های پژوهش حاضر، مدیران بهداشت و درمان کشور و همچنین کلیه افراد جامعه می توانند به منظور تاب آوری جمعی در مواجهه با بحران های عالم گیر از این مدل استفاده نمایند.

کلمات کلیدی:

تاب آوری جمعی، بحران های عالم گیر، کووید - ۱۹، داده بنیاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1740520>

